

Det er allerede nu saaledes, at naar der skydes fra Faste Batteri, gaar Vinduene itu i de nærmeste Huse paa Islands Brygge, saa Faste Batteri er selvsagt noget, der skal væk. For øvrigt er Faste Batteri jo en Statsinstitution, saa vi kan vel nok her i Tinget blive enige om, hvor længe det skal blive liggende paa den Plads.

Det ærede Medlem Hr. Sundbo mener, at der allerede er en Art Arbejder- og Bedriftsraad ved de kooperative Foretagender. Men det er vist en særlig Form og ikke noget, der i mindste Maade tangerer den Form for Arbejder- og Bedriftsraad, der kræves fra socialdemokratiske Side. Og naar nu disse Bedriftsraad allerede er i Funktion, forbavser det mig, at disse Foretagender ikke er betydelig mere konkurrencedygtige i Sammenligning med andre Foretagender af lignende Art, end de viser sig at være. Stjerneølet har akkurat den samme Pris som de andre Bryggeriers Produkter, og „Social-Demokraten“ koster det samme som de andre Dagblade. Man sparer ikke noget af praktisk Værdi gennem disse socialdemokratiske Forsøg; derfor var det, jeg ønskede, at man gennem en Ordning med Bedriftsraad beviste det borgerlige Samfund, at der virkelig kan opnaas noget ad den Vej.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Sundbo har Ordet for en kort Bemærkning.

Sundbo: Jeg skal overfor det ærede Medlem bare henvise til, at Arbejdernes Bagerier baade her i Byen og i andre Byer fremstiller Brød til en langt billigere Pris end de andre Bagerier og lønner deres Folk bedre end de private Bagerier.

Holstein: Det ærede Medlem Hr. Rode berigede i Lørdags dette høje Ting paa ny med en i formel Henseende udførlig Tale. Jeg kunde tænke mig, at hans Tilhængere og Beundrere har sagt, ligesom det undertiden hænder Kirkegængere, naar de gaar hjem: Nok var Præstens Tale lang, men der var dejlige Steder i den. Ogsaa til os konservative Kætttere udstrøede det ærede Medlem Hr. Rode med den Ridderlighed, der er det ærede Medlem egen, af sine forskellige Naadegaver. Ogsaa for mit Vedkommende var der opbyggelige Momenter; der var navnlig et, som glædede mig, det var dette, at jeg af Referatet konstaterede, at der ikke for mig er nogen som helst Anledning til at give et længere og i Detailler gennemtænkt Tilsvær. Der er ingen Grund for mig til at køre op med Feltartilleriet; det ærede Med-

lem Hr. Rode er saa letbevæbnet, saa journalistisk let bevæbnet, at det, om jeg saa maa sige, er tilstrækkeligt at imødegaa ham med de bare Hænder.

Det radikale udenrigspolitiske Repertoire er, hvad Variationer af Temaet angaar, blevet saa forfærdende, saa forbløffende konservativt, at man uvilkaarlig spørger sig selv, om det ikke her mere end noget andet drejer sig om en begyndende eller maaske allerede indtraadt radikal Aareforkalkning. Alle de gamle Melodier, alle de indtil Kvalme fortærskede Melodier foredrages her igen med en Fripostighed, som maaske maa kaldes en Haan imod Tilhøreres Øren. Naar jeg hører det ærede Medlem Hr. Rode journalistisk, som han selv siger, behandle Emner som den ligelige Neutralitet, Folkenes Forbund, Muligheden af Ententer og politiske Alliancer for Medlemmer af Folkenes Forbund, det sønderjydske Spørgsmaal, Lütken-Affæren o. s. v., naar jeg sammenligner det ærede Medlems Tale med det Sprog, som de store politiske Kendsgerninger har talt og daglig taler omkring os, kan jeg ikke lade være med at mindes Kierkegaards Ord om Møllen: „Medens alt det nu skete, gik Møllen, klip, klap, klip, klap“.

Det ærede Medlem Hr. Rode er saa fuldkommen blank for nye politiske Ideer og Ressourcer, at det ikke kan forundre os, at det ærede Medlem behandler et Spørgsmaal som det om den saakaldte ligelige Neutralitet med en Trivialitet, der ellers plejer at være forbeholdt andre af det ærede Medlems Parti. Jeg vil gerne dvæle et Øjeblik ved denne radikale Skæmtevis om den ligelige Neutralitet. Forholdet er jo dette, at der i de sidste Dage har været ført en ret indgaaende Polemik om denne Sag, efter min naive Forhaabning saa indgaaende, at det skulde være lykkedes at faa afklædt denne falmende radikale Skønhed saa vidt, at Offentligheden begyndte at ane dens vanskabte og pukkelryggede Figur. Forholdet er nemlig det, at hvis Offentligheden først faar Kig paa, hvor vanskabt og pukkelrygget den radikale Dejlighed her er, nytter det ikke det ærede Medlem Hr. Rode at gentage, at den er yndig og velskabt, saa vist som en grundløs Paastand ikke bliver velgrundet, fordi den bliver gentaget.

Det ærede Medlem har et Hovedorgan, som vist er Organet for den højeste politiske Oplysning, og i dette Blad læste jeg i Gaar som Slutfinale paa Diskussionen om Spørgsmaalet om den ligelige Neutralitet følgende Konklusion; den fremstiller et Eksempel til Oplysning for det taabelige og vildledte konservative Hovedblad, og Eksemplet er